

48 днш самъ созданъ: дивни (сѧ) дѣлата Твои:
и дѣшата ми твърдѣ докрѣ познава (това).

15 Не се скриха костите ми ѿ Тебе, когато
се създавахъ въ тайното, (и) вообразвахъ се въ
най ниските (страни) земни.

16 Невообразното на-тѣлото мое видѣха съ-
чите Твои: и въ книгата Твоя синките тѣа бе-
ха написани, (каквото и) дните (въ ксито) се
начертаваха, и като ни едно изъ тѣхъ (не съ-
ществуваше).

17 Колкъва обаче многоцѣнни сѫ въ мене со-
вѣтите Твои, Боже! колкъва се вголѣми чи-
слото имъ!

18 (Ако да) искахъ да ги изброямъ, преово-
схождатъ песокатъ: прободждамсъ, а юще самъ
заеднш съ Тебе.

19 Всистинѣ ще изморишъ нечестивите, Боже:
отдалечегесе прочее ѿ мене, мѣжїе кръвници.

20 Защото говоратъ на Тебе нечестиви: вра-
зите Твои прѣиматъ (името Твое) на всѣ.

21 Не ненавиждамъ ли, Господи, ненавистници-
те Твои? и не гнѣвамъ ли се на онкия конто
се вдигатъ на Тебе?

22 Госъ совершенна ненавистъ ненавиждамъ
ги: за непрѣатели ги имамъ.

23 Искви мѣ, Боже, и познай сърдцето ми:
испытай мѣ, и научи помышленїата мои:

24 Ивижди, ако (съществува) у мене поѣти без-
законный: и настави мѣ на путьятъ вѣчный.

ПСАЛОМЪ рѣ.

(Давидъ ся моли Богу да го учува стъ злохищреніята на
ония конто желаеха паденіето му и разореніето.)